

คำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์

ที่ ๖๘๕/๒๕๖๑

ศาลอุทธรณ์

วันที่ ๑๑ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๑

คดีของศาลจังหวัดกาญจนบุรี

หมายเลขดำที่ ผบ. ๖๕๕/๒๕๖๑

ระหว่าง	{	บริษัทรวมมิตรการเกษตร จำกัด	โจทก์
		นายภาคภูมิ คงสวัสดิ์ศรีสุข	จำเลย

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์ทำสัญญาเช่าที่ดินและอาคารบริเวณย่านสถานีรถไฟกาญจนบุรีกับการรถไฟแห่งประเทศไทยและนำออกให้เช่าช่วง จำเลยทำสัญญาเช่าช่วงอาคารพาณิชย์เลขที่ ๒๘๖/๘๒ และ ๒๘๖/๘๓ กับโจทก์ ต่อมาจำเลยเป็นฝ่ายผิดสัญญาไม่ชำระค่าเช่าให้แก่โจทก์ โจทก์มีหนังสือทวงถามและบอกเลิกสัญญาไปยังจำเลยแล้วแต่จำเลยเพิกเฉย ขอให้บังคับจำเลยขนย้ายทรัพย์สินและบริวารออกไปจากอาคารพาณิชย์ดังกล่าว และชำระค่าเช่าค้างชำระกับค่าเสียหายพร้อมดอกเบี้ยแก่โจทก์

จำเลยให้การต่อสู้คดีหลายประการ ขอให้ยกฟ้อง

จำเลยยื่นคำร้องขอให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าเป็นคดีผู้บริโภคมหรือไม่

พิเคราะห์แล้ว ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ คดีผู้บริโภคหมายความว่า (๑) คดีแพ่งระหว่างผู้บริโภคหรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโภคตามมาตรา ๑๙ หรือตามกฎหมายอื่น กับผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งพิพาทกันเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมายอันเนื่องมาจากการบริโภคสินค้าหรือบริการ ได้ความตามคำฟ้องและหนังสือ

/สัญญา ...

สัญญาเช่าช่วงเอกสารท้ายฟ้องว่า จำเลยทำสัญญาเช่าช่วงอาคารพาณิชย์กับโจทก์โดยโจทก์เรียกค่าเช่าเป็นผลประโยชน์ตอบแทน ซึ่งตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ และพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๓ การซื้อและขายหมายความรวมถึงการเช่าและให้เช่าด้วย โจทก์ซึ่งเป็นผู้ให้เช่าจึงอยู่ในฐานะผู้ขายและเป็นผู้ประกอบธุรกิจ ส่วนจำเลยแม้เป็นผู้เช่าช่วง แต่ปรากฏตามสัญญาต่อท้ายสัญญาเช่าช่วงว่า อาคารพาณิชย์ที่เช่าเป็นอาคารศูนย์การค้ากาญจนบุรีพลาซ่าบริเวณย่านสถานีรถไฟกาญจนบุรี พฤติการณ์ในชั้นนี้เชื่อว่าจำเลยนำทรัพย์สินที่เช่าไปใช้เพื่อแสวงประโยชน์โดยตรงทางธุรกิจ จำเลยจึงมิใช่ผู้บริโภคแต่อยู่ในฐานะเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว ส่วนที่จำเลยให้การต่อสู้ว่าจำเลยตกลงซื้ออาคารพาณิชย์จากโจทก์ และปัจจุบันอาคารพาณิชย์ดังกล่าวตกเป็นกรรมสิทธิ์ของการรถไฟแห่งประเทศไทยแล้ว โจทก์จึงไม่มีนิติสัมพันธ์ใด ๆ กับจำเลยนั้นเป็นเรื่องที่ต้องไปว่ากล่าวกันในชั้นพิจารณาต่อไป เมื่อโจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยในมูลสัญญาเช่าจึงมิใช่คดีแพ่งระหว่างผู้บริโภคกับผู้ประกอบธุรกิจซึ่งพิพาทกันเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมายอันเนื่องมาจากการบริโภคสินค้าหรือบริการตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ (๑) ทั้งไม่เข้าเกณฑ์เป็นคดีผู้บริโภคตามมาตรา ๓ (๒) ถึง ๓ (๔)

วินิจฉัยว่าไม่เป็นคดีผู้บริโภค

